

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216100
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6114216100.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni F. Ž., nar. XX. P. XXXX, bytom XXX XX Q. Q., L. XX, zastúpenej JUDr. Ingridou Linkešovou, advokátkou, 974 01 Banská Bystrica, Horná 32, o zaplatenie 4.674,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná a VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, 811 02 Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962 **m a j ú n á r o k** na plnú náhradu trov konania od žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žiada žalobou doručenu súdu dňa 18. júla 2014 uložiť žalovanej zaplatiť mu sumu 4.674,88 Eur (s príslušenstvom) titulom zmluvy o úvere. Dňa 10. júna 2016 súd rozsudkom č. k. 10C/59/2015-149 konanie v časti o zaplatenie sumy 1.001,76 Eur (s príslušenstvom) zastavil, v časti istiny 1.623,12 Eur a časti úroku z omeškania žalobe vyhovel a vo zvyšku ju zamietol. Súd neprisvedčil obrane žalovanej, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu nedodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pri postupovaní pohľadávky od pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.), ktorý je bankou. Výkladom zákona dospel súd k záveru, že nedodržanie postupu uvedeného v zákone nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

2. Odvolací súd uznesením č. k. 16Co/461/2016-203 zo dňa 23. novembra 2017 na odvolanie žalovanej uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (okrem výroku, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie 1.001,76 Eur s príslušenstvom zastavil). V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že ak má tretia osoba nadobudnúť bankovú pohľadávku, majú byť splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu závisí od preukázania skutkových záverov, či jeho právny predchodca platne postúpil bankovú pohľadávku za dodržania podmienok stanovených § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, teda, či Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Preto sa v ďalšom konaní treba zaoberať s tým, či výzva banky zo dňa 28. januára 2009 bola doručovaná žalovanej postupom upraveným v čl. 10 všeobecných obchodných podmienok (žalobca je povinný odoslanie písomností žalovanej preukázať).

3. Na pokyn odvolacieho súdu zisťoval súd, či bola pred postúpením pohľadávky žalovaná pôvodným veriteľom vyzvaná uhradiť dlžnú sumu, konkrétne, či žalobca postupom podľa čl. 10 všeobecných obchodných podmienok doručil žalovanej výzvu na zaplatenie zo dňa 28. januára 2009. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 11. júna 2016 uviedol, že v zmysle čl. 10.1 všeobecných obchodných podmienok sa písomnosti banky doručujú osobne, poštou a elektronickými komunikačnými prostriedkami a podľa ods. 10.3 sa pri doručovaní poštou považuje zásielka za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní

a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti vo forme obyčajnej listovej zásielky.

4. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím právnych zástupcov strán a oboznámením sa so zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou a oznámením o postúpení pohľadávky s prílohou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výzvou banky, i ďalšími listinami v spise, pričom zistil nasledovné:

5. Žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 20. apríla 2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol sumu 4.979,09 Eur (150.000,- Sk), ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť s úrokom 11,75 % ročne v 94 mesačných splátkach po 83,48 Eur (2.515,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 20. mája 2007 a poslednej 20. februára 2015. V zmysle čl. 1. 1 zmluvy sa vzťah strán riadi ustanoveniami zmluvy o úvere, úverovými podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami. Podľa čl. 10.1 všeobecných obchodných podmienok dourčuje banka písomnosti osobne, poštou alebo elektronicky (fax, telex, e-mail alebo iné). Podľa ods. 10.3 sa pri doručovaní poštou považuje zásielka za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie. Listom zo dňa 28. januára 2009 (č. I. 98 a 126 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovanú na zaplatenie omeškanej sumy 306,39 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. septembra 2012 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku z úveru na žalobcu, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 15. októbra 2012. Listom zo dňa 15. októbra 2012 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa výpisu z účtu (č. I. 89 spisu) uhradila žalovaná titulom úveru sumu spolu 2.050 Eur - 200 Eur dňa 6. novembra 2012, 12 x 150 Eur v dňoch 10. decembra 2012, 9. januára 2013, 8. februára 2013, 9. marca 2013, 9. apríla 2013, 9. mája 2013, 3. júna 2013, 2. júla 2013, 6. augusta 2013, 3. septembra 2013, 27. septembra 2013 a 1. novembra 2013, a sumu 50 Eur dňa 5. decembra 2013.

6. Z právneho hľadiska ide o zmluvu o úvere strán podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň ide o tzv. bankovú pohľadávku v režime zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, lebo pôvodným veriteľom bola banka. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách môže banka postúpiť svoju pohľadávku na tretiu osobu ak je jej klient napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu závisí otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu od preukázania splnenia uvedených podmienok. Preto súd skúmal splnenie vyššie uvedených podmienok.

7. Žalobca na č. I. 98 a 126 spisu predložil výzvu pôvodného veriteľa zo dňa 28. januára 2009, ktorou žalovanú vyzval uhradiť omeškanú sumu z úverovej zmluvy vo výške 306,39 Eur do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva je jednostranným adresným právnym úkonom, ktorý je účinný doručením strane, ktorá je vyzývaná, a preto treba preukázať jej doručenie. Z predložených dôkazov nevyplýva, že by pôvodný veriteľ túto výzvu žalovanej doručil ktorýmkoľvek spôsobom upraveným v čl. 10 všeobecných obchodných podmienok, teda osobne, poštou alebo elektronicky. Ako dôkazný prostriedok by mohla slúžiť napr. doručka podpísaná žalovanou alebo poštový podací hárok (v prípade doručenia poštou), výsluch osoby potvrdzujúci odovzdania výzvy žalovanej (v prípade osobného doručenia) alebo potvrdením o zaslaní faxu (v prípade elektronického doručenia). Žalobca však o tom nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, opakovane predložil len samotnú výzvu a ani netvrdil, že bola doručená žalovanej. V podaní doručenom súdu dňa 11. júna 2016 žalobca len všeobecne konštatuje obsah čl. 10 všeobecných obchodných podmienok, teda ako sa písomnosti doručujú, neuvádza však či, a ako bola žalovanej doručená výzva pôvodného veriteľa zo dňa 28. januára 2009. Preto súd konštatuje, že nemá preukázané, že pôvodný veriteľ žalovanú riadne vyzval uhradiť omeškanú sumu. Pretože žalovaná nebola vyzývaná, je zrejmé, že zároveň nemohla byť pred postúpením pohľadávky „napriek výzve“ v omeškaní s platením 90 dní, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Preto súd uzatvára, že nemá preukázané splnenie podmienok na postúpenie bankovej pohľadávky.

8. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by pohľadávka zo zmluvy o úvere platne prešla z pôvodného veriteľa na žalobcu, a teda nemá preukázanú jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Preto súd žalobu zamietol.

9. Nárok na náhradu trov konania súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal plne úspešnej žalovanej (žalobu zamietol v celom rozsahu). O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré v konaní vystupovalo do 1. júla 2016 ako vedľajší účastník na strane žalovanej, hoci v súčasnosti v dôsledku zmeny zákona už v konaní nevystupuje (CSP nepozná vedľajšieho účastníka vystupujúceho za účelom ochrany práv strany, ako to v konaní skonštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 14Co/475/2015-114 zo dňa 27. júla 2016). Ak by súd o trovách konania občianskeho združenia nerozhodol, odporovalo by to princípom právnej istoty, legitímnych očakávaní a zásade zákazu retroaktivity. Občianske združenie vstúpilo do konania pred 1. júlom 2016 a dovtedy mohlo v konaní vynaložiť trovy a podľa v tom čase platnej právnej úpravy legitímne očakávať, že v prípade úspechu strany, na ochranu ktorej vystupuje, mu bude priznaný nárok na náhradu trov konania. Zmena zákona, ktorou k 1. júlu 2016 zanikla jeho účasť v konaní, nemôže pôsobiť na občianske združenie spätne tak, že nebude rozhodnuté o jeho nároku na náhradu trov konania vynaložených do zániku jeho účasti v konaní. Keďže občianske združenie vystupovalo v konaní na strane žalovanej, má nárok na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu ako žalovaná, a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania od žalobcu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.